

aanzicht

Doorsnedes, profielen en aanzichten

Drie woorden voor ongeveer hetzelfde begrip.

Aanzichten worden gebruikt om situaties en ontwerpideeën in het verticale vlak weer te geven. Het geeft als aanvulling op de plattegrond op eenvoudige, snelle wijze een ruimtelijke indruk van een plek.

Op velerlei momenten in het ontwerpproces wordt het gebruikt.

In een vroeg stadium van het ontwerp-proces mag het maken van aanzichten niet ontbreken. Door consequent naast plattegronden details in de vorm van aanzichten te tekenen, wordt het inzicht in de te ontwerpen situatie sterk vergroot. Schaal en maatfouten worden vroegtijdig opgespoord.

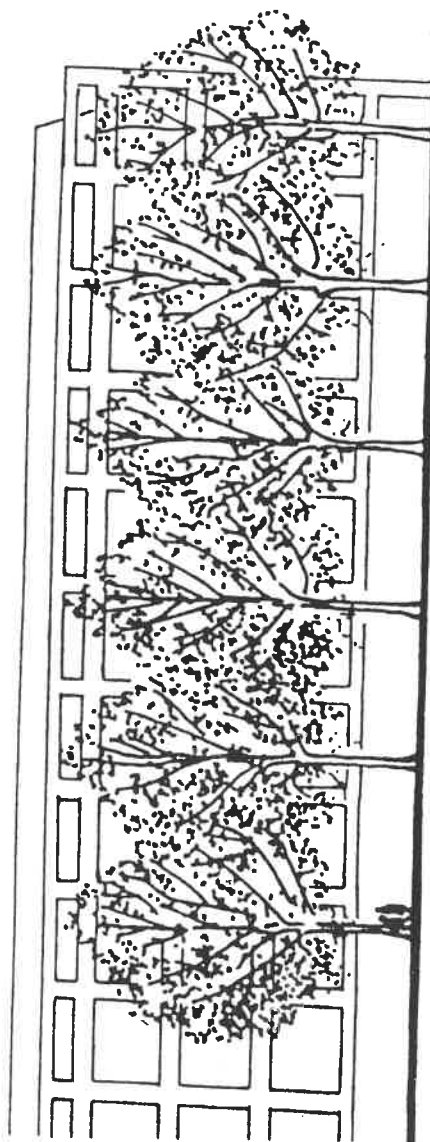
Presentatie van het eindplan aan derden die niet getraind zijn in het lezen van plattegronden, wordt vergemakkelijkt door het gebruik van aanzichten en perspectieven.

Uitvoering van details in het ontwerp (b.v. muurtjes, hekken) kan slechts als er ook aanzichten zijn gemaakt met daarin maten en beschrijvingen van de gebruikte materialen.

Het zal duidelijk zijn dat er verschillende doelen zijn waartoe aanzichten gemaakt kunnen worden. De techniek en de gebruikte tekenmiddelen dienen op het doel afgestemd te zijn.

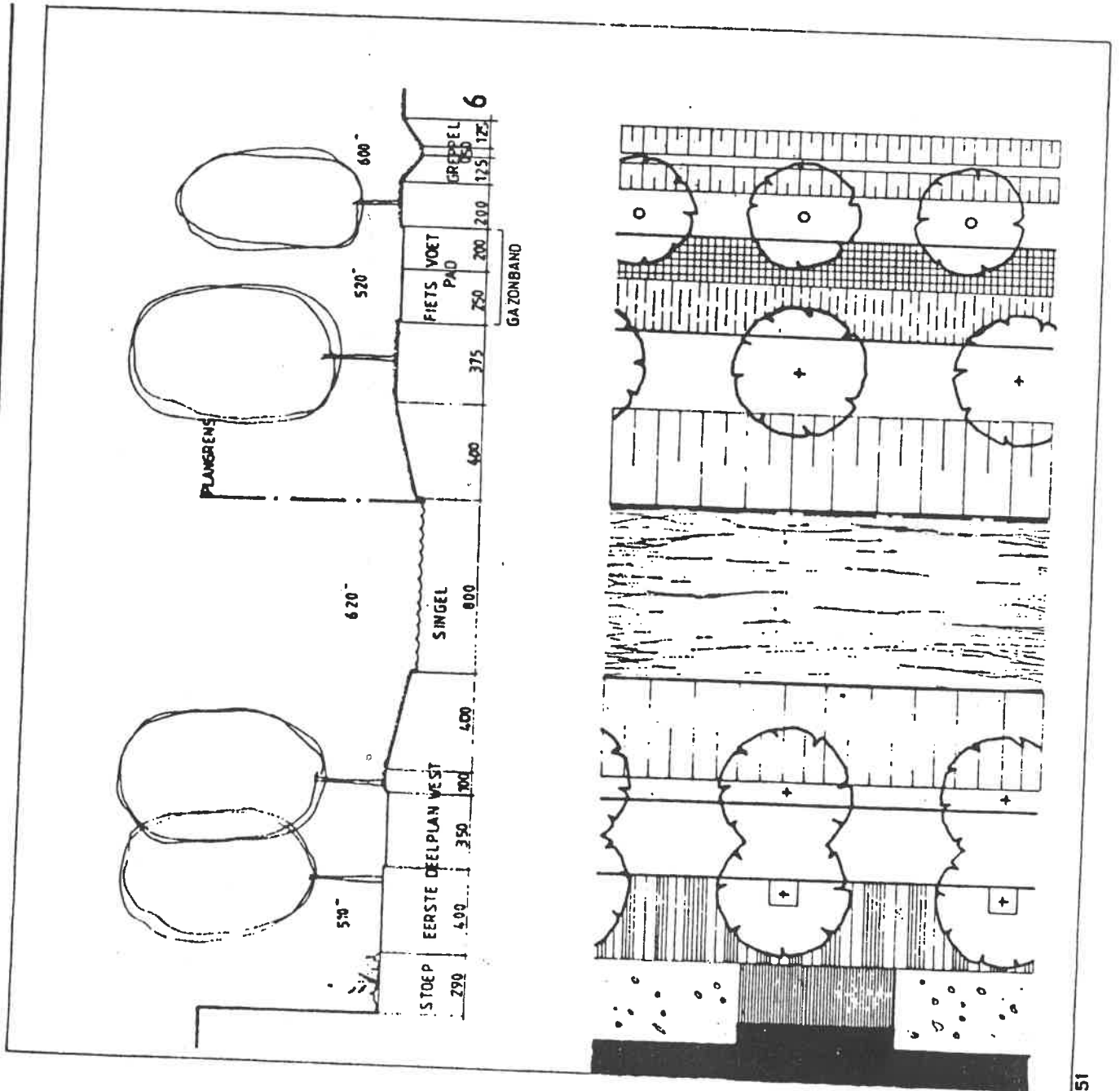
De opzet van dit hoofdstuk komt overeen met het vorige hoofdstuk.

Achtereenvolgens komen het principe van

het maken en weergeven van aanzichten aan de orde, waarna aandacht wordt besteed aan weergave van beplanting, bouwning en losse elementen. De begrippen schaal en abstractie worden besproken en in voorbeelden toegelicht.

Fig. 51 toont een combinatie tussen plattegrond en doorsnede. Tekenen de elementen in elkaars verlengde zodat direkt een koppeling is te maken tussen de weergave op de plattegrond en die van de (dwars)doorsnede. Merk op hoe in een maatlijn onder de doorsnede de exacte maten en verhouding af te lezen zijn.

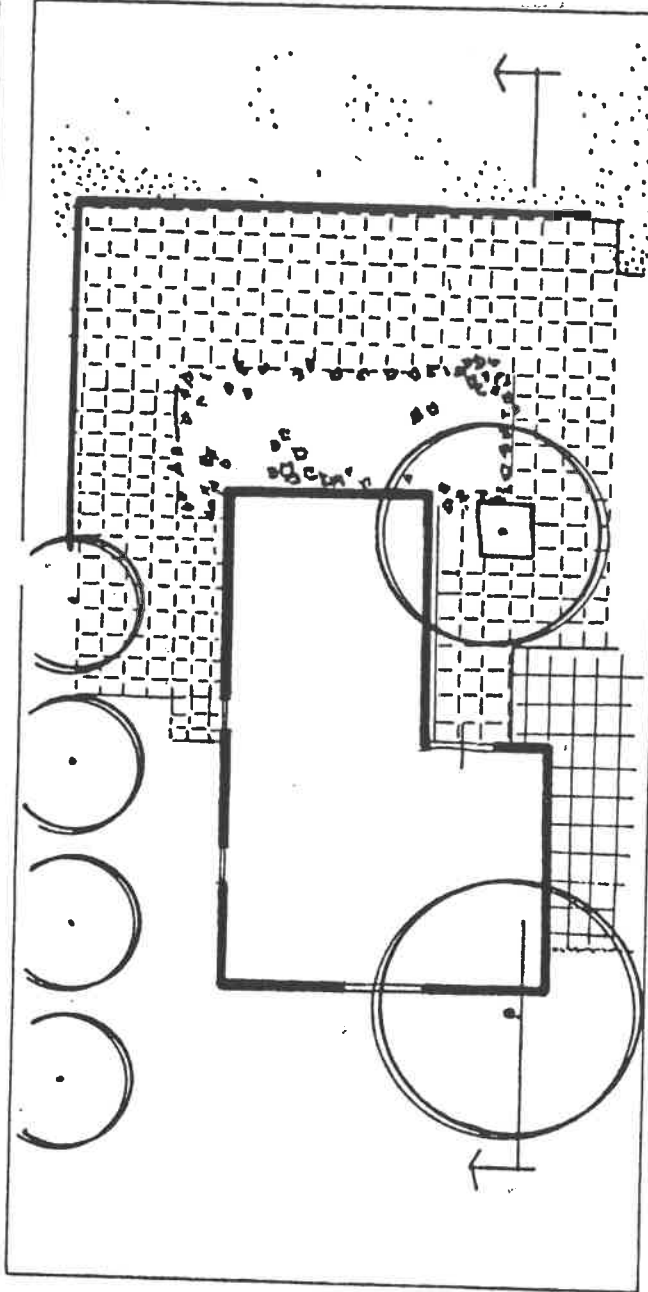

Principe.

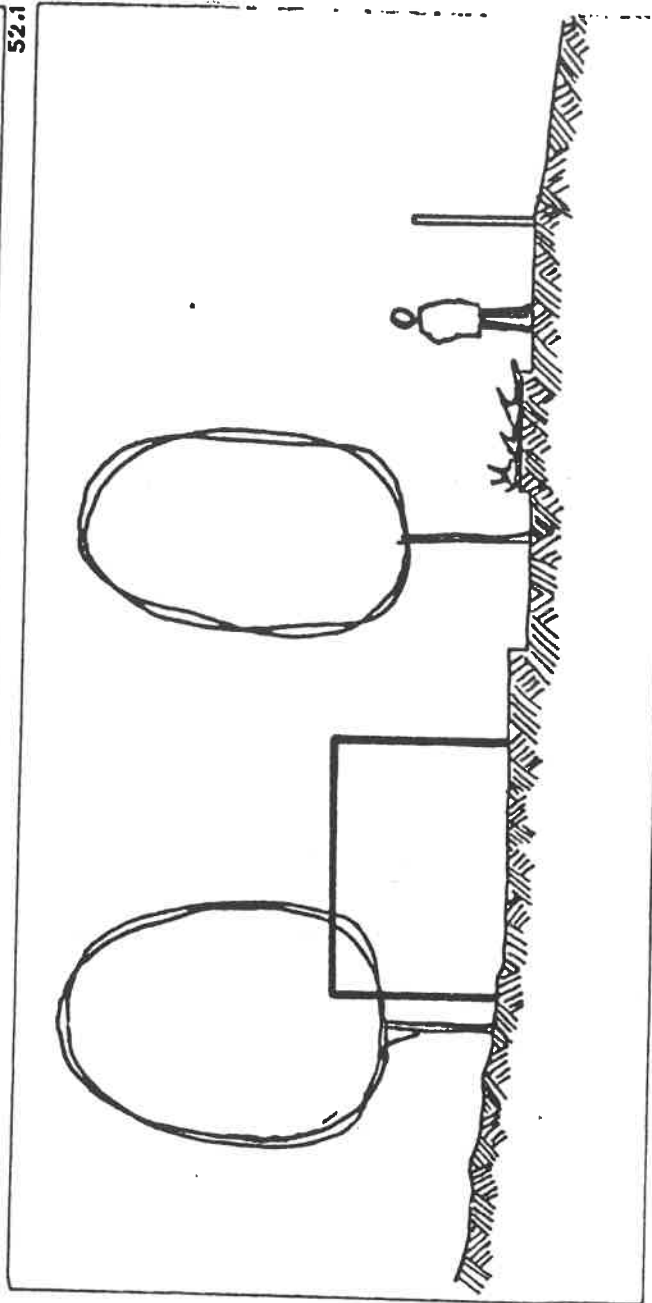
In de plattegrond worden pijlen of cijfers aangegeven op de lijn waar en de richting waarin het aanzicht gemaakt is (fig. 52.1).

In de eenvoudigste vorm (fig. 52.2), die vaak gebruikt wordt als ideeënschets of voor een technische uitvoering, toont het aanzicht alleen die elementen, welke door de lijn op de plattegrond worden doorsneden. De achtergrond speelt geen rol. (Hier ontstaat een onjuiste ruimtelijke indruk.)

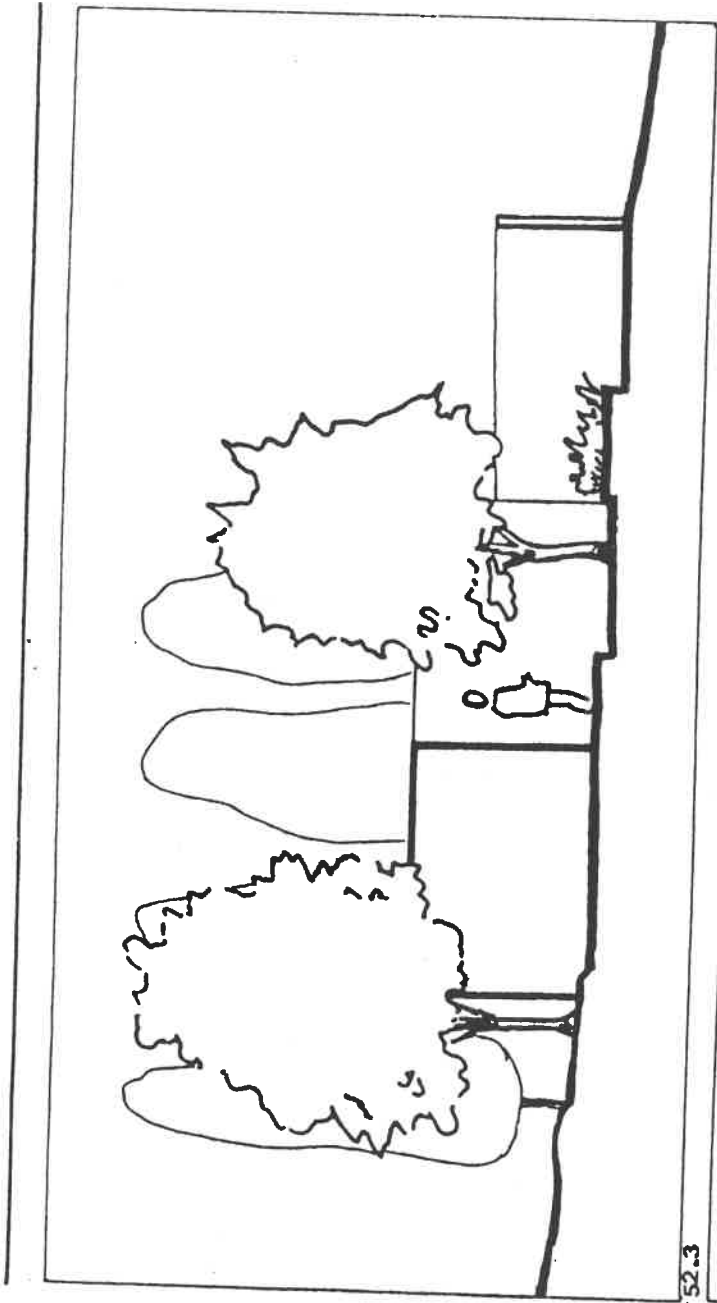
In plaats van alleen de elementen op de doorsneden lijn te tekenen is het zeer illustratief om ook de achtergrond weer te geven (fig. 52.3). Het verschil tussen doorsneden elementen en elementen in aanzicht daarachter wordt zichtbaar door resp. dikkere en dünnere lijnen. Door het gebruik van rasters en een zwart grondvlak (fig. 52.4) ontstaat een dieptewerking.

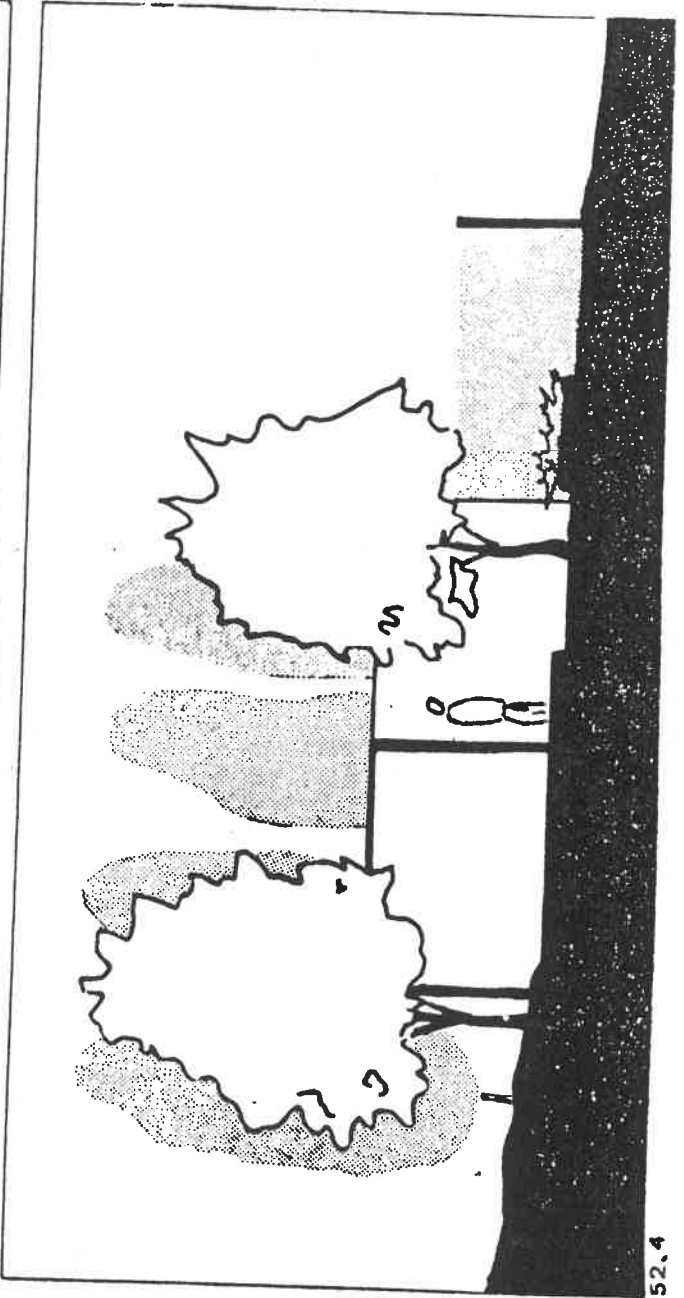
52.1

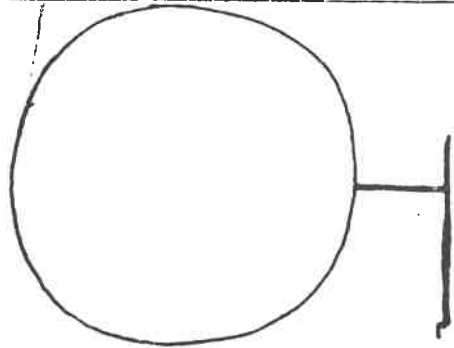
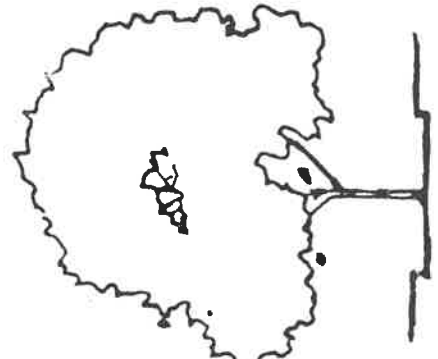
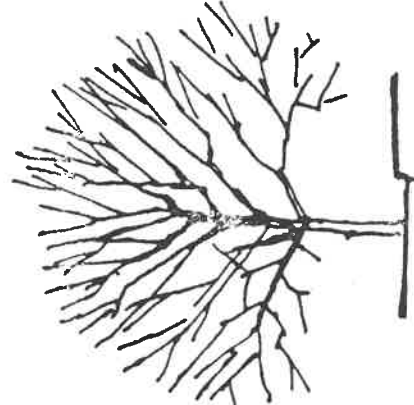
52.2

52.3

52.4

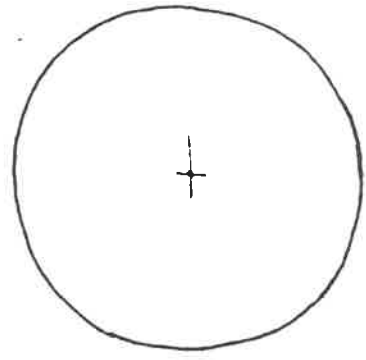
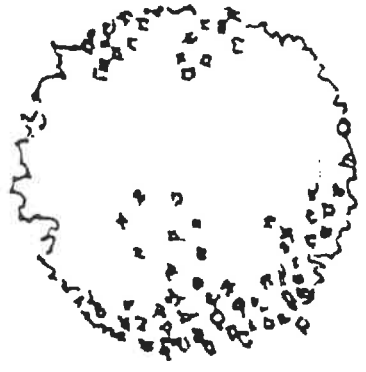
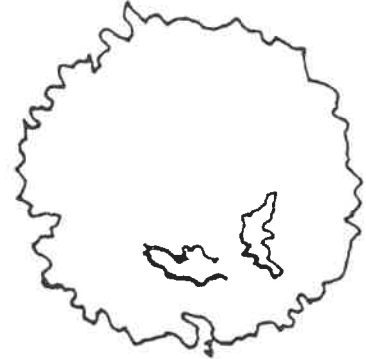
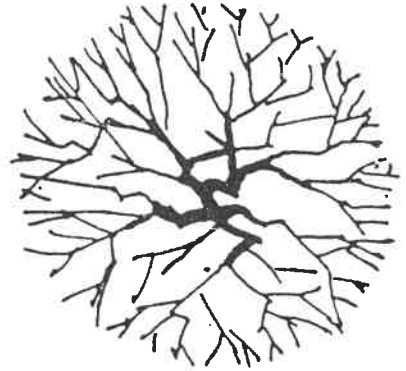
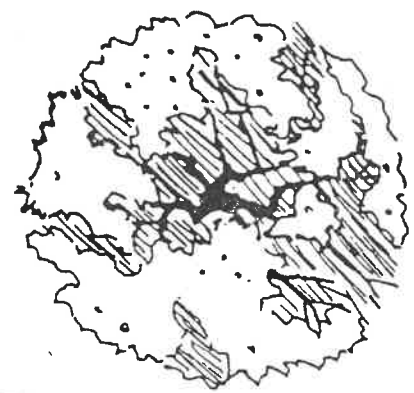
1

2

3

4

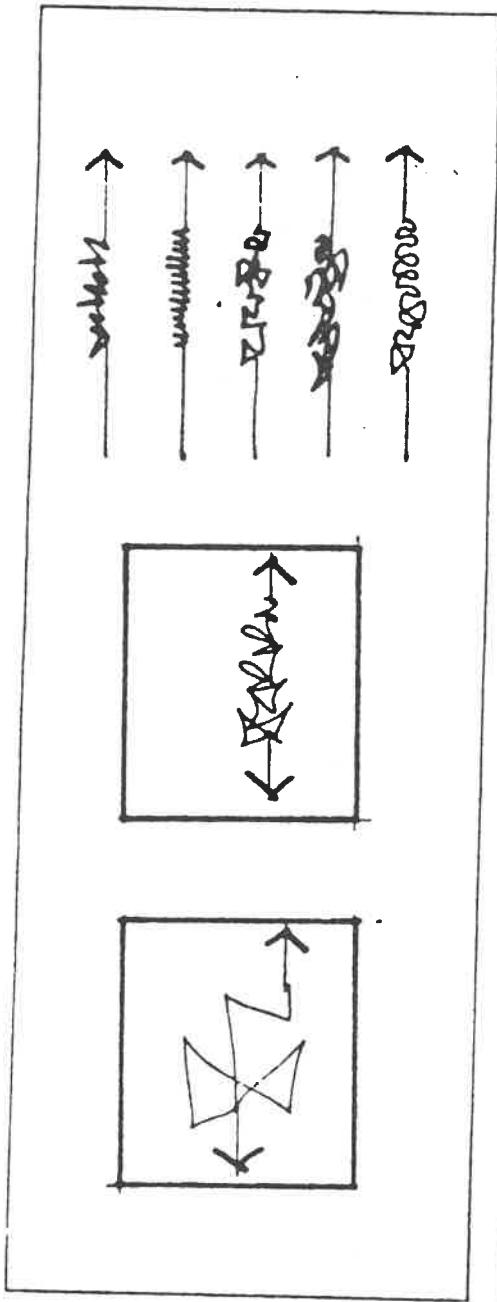
5

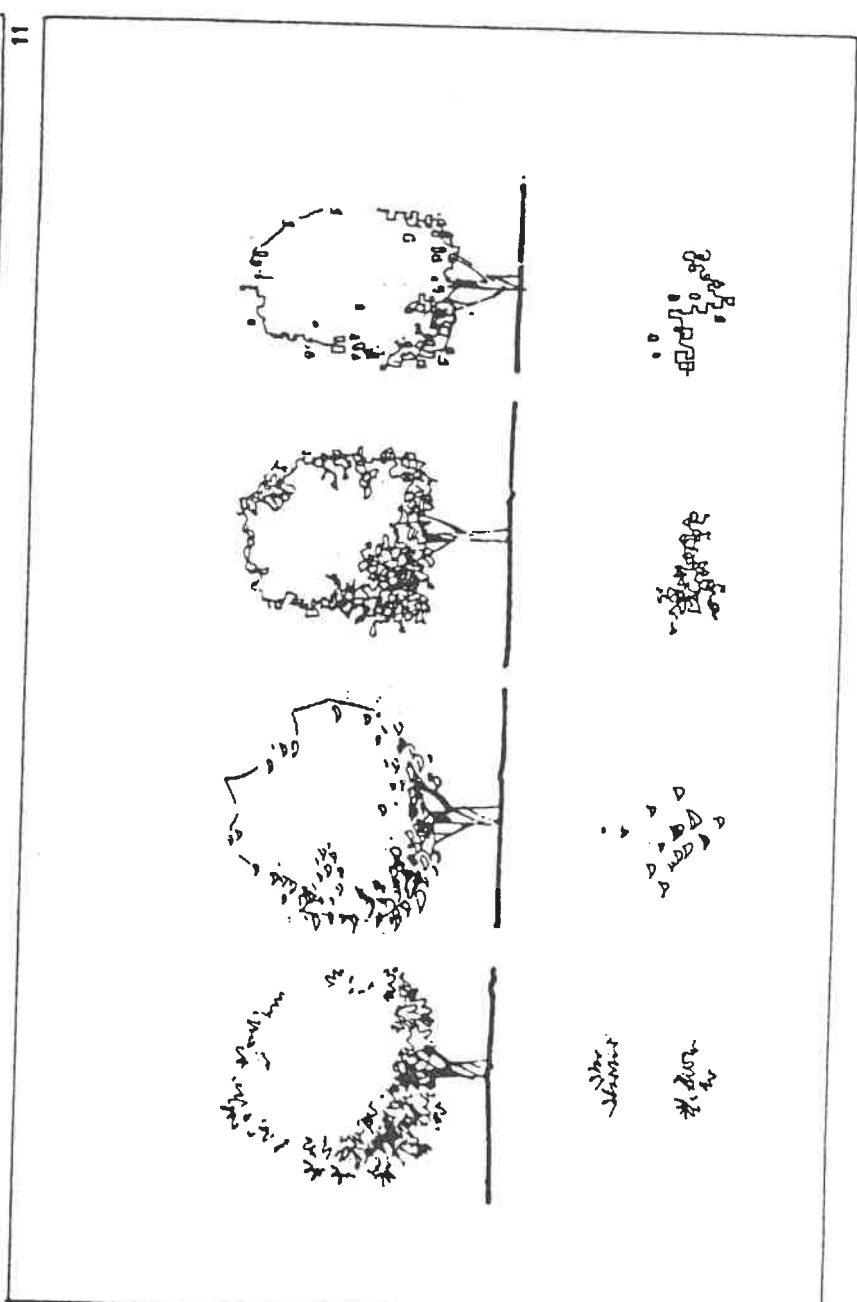
Weergave van beplanting.

Textuur is vaak gedefinieerd als de combinatie van lijnen (fig. 11, 12). Be- doeld wordt dan de rangschikking van de kleinste elementen, zoals in ons geval de bladeren van een kroon. Gebruik van deze techniek lukt des te beter naar- mate de gekozen textuur meer overeen- komt met de korreling van de werkelijk- heid.

Op de volgende bladzijden zijn de ver- schillende weergavetechnieken zoals textuur, realistische weergave, omlij- ning e.a. naast elkaar gezet. (fig. 13 — 21). Naast bomen (fig. 13, 14, 18 — 19) ook voorbeelden van hagen en stuwwal (fig. 15, 16, 17 en 20).

11

12